

Studium je nejlepší doba k cestování

Co můžete dělat, když vystudujete historii, dějiny umění a řečtinu? Třeba pracovat v jednom z vídeňských archivů a provádět turisty po exotických zemích. Tak to aspoň dělá studentka Filozofické fakulty Šárka Svobodová.

„I díky tomu, jak je studium na Masarykově univerzitě volně nastavené, jsem si vždycky odstudovala co nejvíc v zimě nebo do května a pak jsem čtyři měsíce strávila v zahraničí,“ vysvětluje Šárka, jak si co nejlíp užít dobu studií.

Proč padla tvoje volba zrovna na Masarykovu univerzitu?

Chtěla jsem studovat dějiny umění a katedra, která v Brně funguje, se přiklání k takzvané vídeňské škole dějin umění – a ta je prostě dobrá. Dělal jsem přijímací zkoušky samozřejmě i jina, ale hlavní cíl byl dostat se sem. Líbila se mi i možnost kombinace s historií. Rychle jsem ale zjistila, že by se hodilo připojit ještě nějaký filologický obor – tedy studium jazyka – a tak jsem začala studovat i řečtinu.

Řečtina není zrovna obvyklá volba. Kudy vedla cesta k ní?

Potřebovala jsem se během studia nějak živit, a tak jsem začala hledat práci v oboru – jenže jsem chtěla, aby to bylo zároveň praktické. To mě přivedlo k cestovnímu ruchu, což je oblast, která se ke škole hodí – studium je totiž nejlepší doba pro cestování. I díky tomu, jak je průběh studia na Masarykově univerzitě volně nastavený, jsem si vždycky „odstudovala“ co nejvíc v zimě nebo do května a pak jsem čtyři měsíce strávila v zahraničí. V době, kdy jsem začínala, se hodně jezdilo do Řecka, takže jsem tam trávila dost času, naučila se jazyk a od toho už byl jen krůček k dalšímu studiu. Nakonec se jazyk ukázal jako ta nejpraktičtější věc, protože mě pak řečtina živila po většinu studia, ať už při průvodcování v Řecku nebo při provádění Řeků po Česku.

Dneska ale jezdíš se zájezdy po celém světě. Jak ses k tomu dostala?

Praxí. Stát se delegátem v Řecku není celkem problém – to dělá kdekdo podobně jako v Chorvatsku. Když získáte dost praxe a jste šikovni, pustí vás k poznávacím zájezdům. To mě lákalo, protože jsem využila znalosti dějin umění a historie. Časem jsem se pokusila oslovit cestovní kancelář, která se zaměřuje na exotické zájezdy, a ono to vyšlo. Teď jsem na volné noze, dělám pro různé cestovní kanceláře a některé zájezdy i spolupořádám.

Jak takové cestování za exotikou vypadá?

Jezdí většinou malé skupiny patnácti až dvaceti lidí, často kamarádů, kteří spolu cestují pravidelně. Stává se, že si mě po zkušenostech jako průvodkyni i vyžádají – jezdím takto třeba s vinaři nebo se soudci z Brna. Vždycky říkám, že bych tu práci dělala snad i zadarmo – poznala jsem takhle na třicet zemí. Hodně se jezdí třeba do Asie – to znamená často Čínu, Indonésii nebo Srí Lanku. Pro mě byl ale největší zážitek Velikonoční ostrov, tam bych se ráda ještě podívala.

Během studia jsi i půl roku studovala ve Vídni.

Dostala jsem se tam s vědeckovýzkumným stipendiem Aktion, které mi umožnilo studovat v institutu byzantských studií a neogrecistiky. Vyšlo to tak skvěle, že když jsem po půl roce končila, nabídli mi práci, která splnila přesně to, o co jsem se dlouho snažila – propojit všechny své studijní obory. Začala jsem pracovat ve Vídni v archivu svatého Jiří, což je řecký kostel, kde třídím, uspořádávám a inventarizuji rukopisy od druhé poloviny 18. století až do současnosti.

Když jsi viděla, jak škola funguje ve Vídni, jak se ti to zdálo ve srovnání s Masarykovou univerzitou?

Překvapilo mě, jak je brněnská univerzita oproti Vídni v mnoha věcech napřed – když tu studujete a nepoznáte nic jiného, tak si ani neuvědomíte, jak je Masaryčka vlastně moderní. Vídeňská univerzita je samozřejmě velmi vážená a tradiční, ale v praktických ohledech také velmi konzervativní. Něco jako elektronický informační systém MU, který u nás už funguje deset let, se tam teprve rozbíhá. Kdybych měla mluvit konkrétně o odborném studiu, tak musím říct, že je dobré zkusit si studovat na různých místech. Studium na Filozofické fakultě v Brně mi dalo skvělý základ, ve Vídni jsem se pak setkala s úzkou specializací v oboru. Jedno bez druhého by ale nefungovalo. Ideální je prostě vyzkoušet různá místa a vzít si z nich to nejlepší.

Překvapilo mě, jak je brněnská univerzita oproti Vídni v mnoha věcech napřed.

**rozhovor
se studentkou**

Text a foto: David Povolný